

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מגילה-הקורא עומד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ביום טוב חמשה ביום הכפורים ששה וכו'												■
מתניתין מני? לא רבי ישמעאל ולא רבי עקיבא												◇
ביום טוב - חמשה וביום הכפורים - ששה, ובשבת - שבעה, אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן, דברי רבי ישמעאל.	דתניא: [רבי ישמעאל]											◇
ביום טוב - חמשה, וביום הכפורים - שבעה, ובשבת - ששה, אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהן.	רבי עקיבא:											◇
מני?												^
אי רבי ישמעאל												ז
קשיא תוספת												ז
אי רבי עקיבא												ז
קשיא ששה ושבעה												ז
תנא דבי רבי ישמעאל היא	רבא:											!
ביום טוב - חמשה, ביום הכפורים - ששה, בשבת - שבעה, אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהן, דברי רבי ישמעאל.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											!
קשיא דרבי ישמעאל אדרבי ישמעאל												ז
תרי תנאי אליבא דרבי ישמעאל.												!
מאן תנא להא דתניא:												ז
ביום טוב מאחרין לבוא וממהרין לצאת, ביום הכפורים ממהרין לבוא ומאחרין לצאת, ובשבת ממהרין לבוא וממהרין לצאת	[תניא]											■
לימא רבי עקיבא, דאית ליה גברא יתירא?												ז
אפילו תימא רבי ישמעאל, דנפיש סידורא דיומא.												!
הני שלשה חמשה ושבעה כנגד מי?												^
פליגי בה רבי יצחק בר נחמני וחד דעמיה, ומנו - רבי שמעון בן פזי, ואמרי לה: רבי שמעון בן פזי וחד דעמיה, ומנו - רבי יצחק בר נחמני, ואמרי לה רבי שמואל בר נחמני.												!
כנגד ברכת כהנים	חד אמר: [רבי יצחק (שמואל) בר נחמני/רבי יצחק]											■
כנגד שלשה שומרי הסף, חמשה מרואי פני המלך, שבעה רואי פני המלך.	חד אמר: [רבי יצחק (שמואל) בר נחמני/רבי יצחק]											■
שלשה חמשה ושבעה: שלשה שומרי הסף, חמשה מרואי פני המלך, שבעה רואי פני המלך.	תני רב יוסף:											■
עד האידינא מאי טעמא לא פריש לן מר?	אמר ליה אביי:											ז
לא הוה ידענא דצריכתו ליה, ומי בעיתו מינאי מילתא ולא אמרי לכו?	אמר ליה: [רב יוסף]											!
הני ששה דיום הכפורים כנגד מי?	אמר ליה יעקב מינאה לרב יהודה:											^
כנגד ששה שעמדו מימינו של עזרא וששה משמאלו, שנאמר (נחמיה ח') ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה וזכריה משלם.	אמר ליה: [רב יהודה]											!
הני שבעה הון												ז
היינו זכריה היינו משלם, ואמאי קראו משלם - דמישלם בעובדיה.												!

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
 O מעשה-story **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ◊
answer-תירוץ ! **proof-ראיה** ■
key-מקרא:

Talmud Navigator

מגילה-הקורא עומד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	תנו רבנן:											■
הכל עולין למנין שבעה, ואפילו קטן ואפילו אשה. אבל אמרו חכמים: אשה לא תקרא בתורה, מפני כבוד צבור.												◊
מפסיר מהו שיעלה למנין שבעה?												^
עולה	חד אמר: [רב הונא/רבי ירמיה בר אבא]											◊
אינו עולה.	וחד אמר: [רב הונא/רבי ירמיה בר אבא]											◊
מאן דאמר עולה - דהא קרי												■
ומאן דאמר אינו עולה - כדעולא												◊
מפני מה המפסיר בנביא צריך שיקרא בתורה תחלה - מפני כבוד תורה	דאמר עולא:											◊
וכיון דמשום כבוד תורה הוא - למנינא לא סליק.												■
המפסיר בנביא לא יפחות מעשרים ואחד פסוקין כנגד שבעה שקראו בתורה.	מיתיבי:											◊
ואם איתא, עשרים וארבעה הויין												◊
כיון דמשום כבוד תורה הוא, כנגדו נמי לא בעי.												◊
והרי (ירמיהו ז') עלותיכם ספו, דלא הויין עשרין וחד, וקרינן	מתקיף לה רבא:											◊
שאני התם דסליק עניינא.												◊
והיכא דלא סליק עניינא לא?												◊
זמנין סגיאין הוה קאימנא קמיה דרבי יוחנן, וכי הוה קרינן עשרה פסוקי אמר לן: אפסיקן	והאמר רב שמואל בר אבא:											◊
מקום שיש תורגמן שאני.												◊
לא שנו אלא במקום שאין תורגמן, אבל מקום שיש תורגמן - פוסק.	דתני רב תחליפא בר שמואל:											◊
אין פורסין על שמע, ואין עוברין לפני התיבה, ואין נושאין את כפיהם, ואין קורין בתורה, ואין מפטירין בנביא, ואין עושין מעמד ומושב, ואין אומרים ברכת אבליים ותנחומי אבליים, וברכת התנים, ואין מזמנין												■
ובקרקעות - תשעה וכהן, ואדם כיוצא בהן.												■
מנא הני מילי?												^
דאמר קרא (ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל - כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊
מאי משמע?												◊
אתיא תוך תוך, כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני ישראל, וכתיב התם (במדבר ט"ז) הבדלו מתוך העדה, ואתיא עדה עדה, דכתיב התם (במדבר י"ד) עד מתי לעדה הרעה הזאת, מה להלן עשרה - אף כאן עשרה.	דתני רבי חייא:											◊
ואין עושין מעמד ומושב פחות מעשרה												■
כיון דבעי למימר עמדו יקרים, עמדון שבו יקרים, שבו - בציר מעשרה לאו אורח ארעא.												◊
ואין אומרים ברכת אבליים וברכת התנים												■
מאי ברכת אבליים?												^
ברכת רחבה.												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מגילה-הקורא עומד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכת אבליים בעשרה, ואין אבליים מן המנין, ברכת חתנים בעשרה - וחתנים מן המנין.	דאמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:											■ !
ואין מזמנין על המזון בשם פחות מעשרה												■ <
כיון דבעי למימר נברך לאלהינו - בציר מעשרה לאו אורה ארעא.												■ ◇
והקרקעות תשעה וכהן ואדם כיוצא בהן												■ <
מנא הני מילי?												^
עשרה כהנים כתובים בפרשה, חד לגופיה, ואידך הוי מיעוט אחר מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות תשעה ישראלים והד כהן.	שמואל:											■ ! ◇
ואימא חמשה כהנים וחמשה ישראלים												⚡
קשיא.												■
ואדם כיוצא בהן,												■ <
אדם מי קדוש?												⚡
באומר דמי עלי.	רבי אבהו:											■ ! ◇
האומר דמי עלי - שמין אותו כעבד. ועבד איתקש לקרקעות, דכתיב (ויקרא כה) והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה.	דתניא:											■ ! ◇
הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים, ולא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד ובנביא שלשה - היו שלשתן שלש פרשיות - קורין אחד אחד.												■
מדלגין בנביא, ואין מדלגין בתורה.												■
ועד כמה הוא מדלג? עד כדי שלא יפסוק המתורגמן.												■ ◇
הני שלשה פסוקין כנגד מי?												^
כנגד תורה נביאים וכתובים.	רב אסי:											■ ! ◇
ולא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד ובנביא שלשה פסוקים, ואם היו שלשתן שלש פרשיות - קורא אחד אחד												■ <
כגון (ישעיהו נ"ב) כי כה אמר ה' חנם נמכרתם, (ישעיהו נ"ב) כי כה אמר ה' אלהים מצרים ירד עמי בראשנה, (ישעיהו נ"ב) ועתה מה לי פה נאם ה'.												■
מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה												■ <
קורא (ויקרא ט"ז) אחרי מות (ויקרא כ"ג) ואך בעשור.	ורמיניה:											■ ⚡ ◇
והא קא מדלג												⚡
לא קשיא: כאן בכדי שיפסוק התורגמן, וכאן - בכדי שלא יפסוק התורגמן.	אביי:											■ ! ◇
מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה, ועד כמה הוא מדלג - עד כדי שלא יפסוק התורגמן	והא עלה קתני:											■ ⚡ ◇
מכלל דבתורה כלל כלל לא												⚡
לא קשיא: כאן - בענין אחד, כאן - בשתי עניינות.	אלא אמר אביי:											■ ! ◇
מדלגין בתורה בענין אחד, ובנביא בשני עניינין. כאן וכאן בכדי שלא יפסוק התורגמן.	והתניא:											■ ■
אין מדלגין מנביא לנביא, ובנביא של שנים עשר - מדלג, ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו.	תניא אידך:											■ ◇
המפטיר בנביא הוא פורס על שמע, והוא עובר לפני התיבה, והוא נושא את כפיו. ואם היה קטן - אביו או רבו עוברין על ידו.												■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מגילה-הקורא עומד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קטן קורא בתורה ומתרגם, אבל אינו פורס על שמע ואינו עובר לפני התיבה. ואינו נושא את כפיו.												■
פוחח פורס את שמע ומתרגם, אבל אינו קורא בתורה, ואינו עובר לפני התיבה, ואינו נושא את כפיו.												■
סומא פורס את שמע ומתרגם.	[ת"ק]											◆ ■
כל שלא ראה מאורות מימיו - אינו פורס על שמע.	רבי יהודה:											◆ ■
מאי טעמא?												^
משום כבוד	רב פפא:											◆ ! ◇
משום דאתי לאינצויי.	רבה בר שימי:											◆ ! ◇
מאי בינייהו?												⚡
איכא בינייהו דעביד בחנם.												! ◇
ואם היה קטן - אביו או רבו עוברין על ידו.	תנן:											⚡ ◇
אי אמרת משום נצויי - קטן בר נצויי הוא? אלא מאי משום כבוד, קטן בר כבוד הוא?												⚡
אלא: איכא כבוד אביו וכבוד רבו, הכא נמי איכא נצויי אביו ונצויי רבו.												! ◇
פוחח פורס על שמע וכו'.												■ <
קטן פוחח מהו שיקרא בתורה?	בעא מיניה עולא בר רב מאביי:											^ ◇
ותיביע לך ערום? ערום מאי טעמא לא - משום כבוד צבור, הכא נמי - משום כבוד צבור.	אמר ליה: [אביי]											! ◇
סומא פורס על שמע וכו'.												■ <
תניא, אמרו לו לרבי יהודה: הרבה צפו לדרוש במרכבה ולא ראו אותה מימיהם.												■ ◇
ורבי יהודה												⚡
התם באבנתא דליבא תליא מילתא, והא קא מיכוין וידע. הכא - משום הנאה הוא, והא לית ליה הנאה.	[רבי יהודה]											! ◇
ורבנן												⚡
אית ליה הנאה, כרבי - יוסי.	[רבנן]											! ◇
כל ימי הייתי מצטער על מקרא זה (דברים כ"ח) והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה, וכי מה אכפת ליה לעור בין אפילה לאורה? עד שבא מעשה לידי. פעם אחת הייתי מהלך באישון לילה ואפלה, וראיתי סומא שהיה מהלך בדרך ואבוקה בידו. אמרתי לו: בני, אבוקה זו למה לך? - אמר לי: כל זמן שאבוקה בידו - בני אדם רואין אותי, ומצילין אותי מן הפחתין ומן הקוצין ומן הברקנין.	דתניא, אמר רבי יוסי:											■ !
כהן שיש בידו מומין לא ישא את כפיו.												■
אף מי שהיו ידיו צבועות סטיס לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בו.	רבי יהודה:											■ ◇
מומין שאמרו - בפניו, ידיו ורגליו.	תנא:											■ ◇
ידיו בוהקניות - לא ישא את כפיו.	רבי יהושע בן לוי:											■ ◇
ידיו בוהקניות - לא ישא את כפיו. עקומות, עקושות - לא ישא את כפיו.	תניא נמי הכי:											■
חיפני ובישני לא ישא את כפיו.	רב אסי:											■ ◇
אין מורידין לפני התיבה לא אנשי בית שאן, ולא אנשי בית חיפה, ולא אנשי טבעונין, מפני שקורין לאלפין עיינין ולעיינין אלפין.	תניא נמי הכי:											■
אלמלי אתה לוי פסול אתה מן הדוכן. משום דעבי קלך.	רבי חייא לרבי שמעון בר רבי:											■ ◇
אתא אמר ליה לאבוה.												○

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מגילה-הקורא עומד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	אמר ליה: [רבי]											
זיל אימא ליה: כשאתה מגיע אצל (ישעיהו ח') וחכיתי לה', לא נמצאת מחרף ומגדף?	רב הונא:											
זבלגן לא ישא את כפיו.												
והא הוא דהוה בשיבבותיה דרב הונא, והוה פריס ידיה												
ההוא דש בעירו הוה.												
זבלגן לא ישא את כפיו, ואם היה דש בעירו - מותר.	תניא נמי הכי:											
סומא באחת מעיניו לא ישא את כפיו.	רבי יוחנן:											
והא הוא דהוה בשיבבותיה דרבי יוחנן, דהוה פריס ידיה												
ההוא דש בעירו הוה.												
סומא באחת מעיניו לא ישא את כפיו, ואם היה דש בעירו - מותר.	תניא נמי הכי:											
מי שהיו ידיו צבועות לא ישא את כפיו	רבי יהודה:											
אם רוב אנשי העיר מלאכתן בכך - מותר.	תנא:											
האומר איני עובר לפני התיבה בצבועין - אף בלבנים לא יעבור. בסנדל איני עובר - אף יחף לא יעבור.												
העושה תפלתו עגולה - סכנה ואין בה מצוה.												
נתנה על מצחו או על פס ידו - הרי זו דרך המינות.												
ציפן זהב ונתנה על בית אונקלי שלו - הרי זה דרך החיצונים.												
מאי טעמא?												
חיישינן שמא מינות נזרקה בו.												
העושה תפלתו עגולה סכנה ואין בה מצוה												
לימא תנינא להא דתנו רבנן:												
תפלין מרובעות הלכה למשה מסיני	[תנו רבנן]											
בתפרן ובאלכסונו.	ואמר רבא:											
מתניתין דעבידא כי אמגוזא.	רב פפא:											
האומר יברכוך טובים - הרי זו דרך המינות.												
על קן צפור יגיעו רחמיך ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים - משתקין אותו.												
המכנה בעריות - משתקין אותו												
האומר: (ויקרא י"ח) ומזרעך לא תתן להעביר למלך - לא תתן לאעברא בארמיותא - משתקין אותו בניזיפה.												
בשלמא מודים מודים - דמיחזי כשתי רשויות, ועל טוב יזכר שמך נמי, דמשמע: על טוב - אין, ועל רע - לא												
חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה.	ותנן:											
אלא, על קן צפור יגיעו רחמיך מאי טעמא?												
פליגי בה תרי אמוראי במערבא: רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא												
מפני שמטיל קנאה במעשה בראשית	חד אמר: [רבי יוסי בר אבין / רבי יוסי בר זבידא]											
וחד אמר: מפני שעושה מדותיו של הקדוש ברוך הוא רחמים, ואינן אלא גזירות.	חד אמר: [רבי יוסי בר אבין / רבי יוסי בר זבידא]											
הוא דנחית קמיה דרבה, אמר: אתה חסת על קן צפור אתה חוס ורחם עלינו												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מגילה-הקורא עומד	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כמה ידע האי מרבנן לרצווי למריה	רבה:												כה.
והא משתקין אותו תנן	אמר ליה אביי:												כה.
ורבה לחדודי לאביי הוא דבעא.													כה.
ההוא דנחית קמיה דרבי חנינא, אמר: האל הגדול הגבור והנורא האדיר החזק והאמיץ.													כה.
סיימתינהו לשבחייה דמרך? השתא הני תלתא, אי לאו דכתבינהו משה באורייתא ואתו כנסת הגדולה ותקנינהו, אנן לא אמרינן להו, ואת אמרת כולי האי? משל לאדם שהיו לו אלף אלפי דינרי זהב, והיו מקלסין אותו (באלף) דינרי כסף. לא גנאי הוא לו?	אמר ליה: [רבי חנינא]												כה.
הכל בידי שמים. חוץ מיראת שמים, שנאמר (דברים י') ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה. מכלל דיראה מילתא זוטרתא היא? - אין, לגבי משה רבינו מילתא זוטרתא היא, משל לאדם שמבקשין הימנו כלי גדול ויש לו - דומה עליו ככלי קטן, קטן ואין לו - דומה עליו ככלי גדול.	רבי חנינא:												כה.
האומר שמע שמע כאומר מודים מודים דמי.	רבי זירא:												כה.
הקורא את שמע וכופלה - הרי זה מגונה.	מיתיבי:												כה.
מגונה הוא דהוי, שתוקי לא משתקינן ליה													כה.
לא קשיא: הא - דאמר מילתא ותני לה, הא - דאמר פסוקא ופסוקא ותני לה.													כה.
ודלמא מעיקרא לא כיון דעתיה והשתא כיון דעתיה?	רב פפא לרבא:												כה.
חברותא כלפי שמיא? אי לא מכיין דעתיה - מחינא ליה בארזפתא דנפחא עד דמכוין דעתיה.	אמר ליה: [רבא]												כה.
המכנה בעריות משתקין אותו													כה. <
קלון אביו וקלון אמו.	תנא רב יוסף:												כה.
האומר ומזרעך לא תתן להעביר וכו'													כה. <
בישראל הבא על הכותית והוליד ממנה בן לעבודה זרה הכתוב מדבר.	תנא דבי רבי ישמעאל:												כה.
מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם													כה. מ
מעשה תמר נקרא ומתרגם													כה.
מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם, והשני נקרא ולא מתרגם.													כה.
ברכת כהנים, מעשה דוד ואמנון - נקראין ולא מתרגמין.													כה.
אין מפטירין במרכבה	[ת"ק]												כה.
מתיר.	רבי יהודה:												כה.
אין מפטירין (יחזקאל ט"ז) בהודע את ירושלים.	רבי אליעזר:												כה.
יש נקרין ומתרגמין, ויש נקרין ולא מתרגמין, ויש לא נקרין ולא מתרגמין. אלו נקרין ומתרגמין:	תנו רבנן:												כה. ג
בל"ת עק"ן נשפ"ה סימן.													כה.
מעשה בראשית נקרא ומתרגם.													כה.
פשיטא													כה.
מהו דתימא: אתו לשיולי מה למעלה מה למטה, ומה לפניו ומה לאחור, קמשמע לן.													כה.
מעשה לוט ושתי בנותיו נקרא ומתרגם.													כה: ד
פשיטא													כה:
מהו דתימא: ניחוש לכבודו דאברהם, קמשמע לן.													כה:
מעשה תמר ויהודה נקרא ומתרגם													כה.
פשיטא													כה.

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>ז קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

מגילה-הקורא עומד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מהו דתימא: ליחוש לכבודו דיהודה, קמשמע לן: שבחיה הוא דאודי.												!	כה:	
מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם												■	◇	כה:
פשיטא												ז	כה:	
מהו דתימא: ליחוש לכבודן של ישראל. קמשמא לן: כל שכן דניחא להו דהויא להו כפרה.												!	כה:	
קלות וברכות נקרין ומתרגמין, פשיטא - מהו דתימא: ניחוש דלמא פייגא דעתייהו דצבורא, קמשמע לן. אזהרות ועונשין נקרין ומתרגמין												■	◇	כה:
פשיטא												ז	כה:	
מהו דתימא: ניחוש דלמא אתו למעבד מיראה, קמשמע לן.												!	כה:	
מעשה אמנון ותמר נקרא ומתרגם, מעשה אבשלום נקרא ומתרגם												■	◇	כה:
פשיטא												ז	כה:	
מהו דתימא: ליחוש ליקריה דדוד, קמשמע לן.												!	כה:	
מעשה פילגש בגבעה נקרא ומתרגם												■	◇	כה:
פשיטא												ז	כה:	
מהו דתימא: ליחוש לכבודו דבנימין, קמשמע לן.												!	כה:	
(יחזקאל ט"ז) הודע את ירושלים את תועבותיה, נקרא ומתרגם												■	◇	כה:
פשיטא												ז	כה:	
לאפוקי מדרבי אליעזר.												!	כה:	
מעשה באדם אחד שהיה קורא למעלה מרבי אליעזר הודע את ירושלים את תועבותיה, אמר לו: עד שאתה בודק בתועבות ירושלים - צא ובדוק בתועבות אמך. בדקו אחריו ומצאו בו שמץ פסול.	דתניא:											■	!	כה:
ואלו נקרין ולא מתרגמין.												■	◇	כה:
(רעבד"ן סימן):													◇	כה:
מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם.												■	◇	כה:
ומעשה ברבי חנינא בן גמליאל שהלך לכבול, והיה קורא חזן הכנסת (בראשית ל"ה) ויהי בשכן ישראל, ואמר לו לתורגמן: אל תתרגם אלא אחרון, ושיבחהו חכמים.												○	כה:	
מעשה עגל השני נקרא ולא מתרגם.												■	◇	כה:
איזה מעשה עגל השני?												^	כה:	
מן (שמות ל"ב) ויאמר משה עד וירא משה.												!	כה:	
לעולם יהא אדם זהיר בתשובותיו. שמתוך תשובה שהשיבו אהרן למשה פקרו המינין, שנאמר (שמות ל"ב) ואשלכהו באש ויצא העגל הזה.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר											■	◇	כה:
ברכת כהנים נקרין ולא מתרגמין												■	<	כה:
מאי טעמא?												^	כה:	
משום דכתיב (במדבר ו') ישא.												!	◇	כה:
מעשה דוד ואמנון לא נקרין ולא מתרגמין												■	◇	כה:
והא אמרת מעשה אמנון ותמר נקרא ומתרגם												ז	כה:	
לא קשיא: הא - דכתיב אמנון בן דוד, הא - דכתיב אמנון סתמא.												!	◇	כה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

מגילה-הקורא עומד	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא	תנו רבנן: [ת"ק]										◊	■	◊	כה:
כל המקראות הכתובין בתורה לגנאי קורין אותן לשבת, כגון (דברים כ"ח) ישגלנה - ישכבנה, (דברים כ"ח) בעפולים - בטחורים, (מלכים ב' ו') חריונים - דביונים, (מלכים ב' י"ח) לאכל את חוריהם ולשתות את מימי שיניהם - לאכול את צואתם ולשתות את מימי רגליהם, (מלכים ב' י') למחראות - למוצאות. למחראות - כשמן, מפני שהוא גנאי לעבודה זרה.	רבי יהושע בן קרחה:										◊	■	◊	כה:
כל ליצנותא אסירא בר מלצנותא דעבודה זרה דשריא, דכתיב (ישעיהו מ"ו) כרע בל קרס נבו, וכתוב (ישעיהו מ"ו) קרסו כרעו יחדיו לא יכלו מלט משא וגו'.	רב נחמן:											■	◊	כה:
מהכא: (הושע י') לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו, אל תקרי כבודו אלא כבדו.	רבי ינאי:											■		כה:
שרי ליה לבר ישראל למימר ליה לעובד כוכבים שקליה לעבודה זרה ואנחיה בשין תיו שלו.	רב הונא בר מנוח משמיה דרב אחא בריה דרב איקא:											■	◊	כה:
האי מאן דסנאי שומעניה שרי ליה לבזוייה בגימ"ל ושי"ן.	רב אשי:											■	◊	כה:
האי מאן דשפיר שומעניה - שרי לשבוחיה, ומאן דשבחיה - ינוחו לו ברכות על ראשו.												■	◊	כה:
הדרך עלך הקורא את המגילה עומד.														

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בני העיר שמכרו רחובה של עיר - לוקחין בדמיו בית הכנסת, בית הכנסת - לוקחין תיבה, תיבה - לוקחין מטפחות, מטפחות - יקחו ספרים, ספרים - לוקחין תורה.												
אבל אם מכרו תורה - לא יקחו ספרים, ספרים - לא יקחו מטפחות, מטפחות - לא יקחו תיבה, תיבה - לא יקחו בית הכנסת, בית הכנסת - לא יקחו את הרחוב, וכן במותריהן.												
בני העיר שמכרו רחובה של עיר. אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: זו דברי רבי מנחם בר יוסי שתומתאה	[רבי מנחם בר יוסי שתומתאה]											
הרחוב אין בו משום קדושה.	אבל חכמים אומרים:											
ורבי מנחם בר יוסי מאי טעמיה?												
הואיל והעם מתפללין בו בתעניות ובמעמדות.	[רבי מנחם בר יוסי]											
ורבנן												
ההוא אקראי בעלמא.	[רבנן]											
בית הכנסת לוקחין תיבה												
לא שנו אלא בית הכנסת של כפרים, אבל בית הכנסת של כרכין, כיון דמעלמא אתו ליה - לא מצו מזבני ליה, דהוה ליה דרבים.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											
האי בי כנישתא דמתא מחסיא. אף על גב דמעלמא אתו לה, כיון דאדעתא דידי קאתו - אי בעינא מזבנינא לה.	רב אשי:											
מעשה בבית הכנסת של טורסיים שהיה בירושלים שמכרוהו לרבי אליעזר, ועשה בה כל צרכיו.	מיתבי, אמר רבי יהודה:											
והא התם דכרכים הוה												
ההיא בי כנישתא זוטי הוה, ואינהו עבדוה.												
(ויקרא י"ד) בבית ארץ אחזתכם - אחזתכם מיטמא בנגעים, ואין ירושלים מיטמא בנגעים.	מיתבי: [ת"ק]											
אני לא שמעתי אלא מקום מקדש בלבד.	רבי יהודה:											
הא בתי כנסיות ובתי מדרשות מיטמאין												
אמאי? הא דכרכין הוון												
אני לא שמעתי אלא מקום מקודש בלבד.	אימא: אמר רבי יהודה:											
במאי קמפלגי?												
לא נתחלקה ירושלים לשבטים	תנא קמא סבר:											
נתחלקה ירושלים לשבטים	רבי יהודה סבר:											
ובפלוגתא דהני תנאי												
מה היה בחלקו של יהודה - הר הבית, הלשכות והעזרות. ומה היה בחלקו של בנימין - אולם והיכל ובית קדשי הקדשים. ורצועה היתה יוצאת מחלקו של יהודה ונכנסת בחלקו של בנימין, ובה מזבח בנוי, והיה בנימין הצדיק מצטער עליה בכל יום לכולעה, שנאמר (דברים ל"ג) חפץ עליו כל היום לפיכך זכה בנימין ונעשה אושפיזן לשכינה.	דתניא:											
לא נתחלקה ירושלים לשבטים.	והאי תנא סבר:											
אין משכירים בתים בירושלים, מפני שאינן שלהן.	דתניא: [ת"ק]											
אף לא מוטות. לפיכך עורות קדשים - בעלי אושפיזין נוטלין אותן בזרוע.	רבי אליעזר בר' שמעון:											
שמע מינה אורה ארעא למישבק אינש גולפא ומשכא באושפיזיה.	אביי:											
לא שנו אלא שלא מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר, אבל מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר - אפילו למישתא ביה שיכרא שפיר דמי.	רבא:											

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ	כו:	
רבינא הוה ליה ההוא תילא דבי כנישתא אתא לקמיה דרב אשי													
מהו למיזרעה?	אמר ליה: [רבינא]												
זיל זבניה משבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר	אמר ליה: [רב אשי]												
וזרעה.													
רמי בר אבא הוה קא בני בי כנישתא, הוה היא - כנישתא עתיקא הוה בעי למיסתריה ולאטווי ליבני וכשורי מינה, ועיולי להתם.	[רמי בר אבא]												
יתיב וקא מיבעיא ליה הא דרב חסדא.													
לא ליסתור בי כנישתא עד דבני בי כנישתא אחריתי	דאמר רב חסדא:												
התם - משום פשיעותא, כי האי גוונא מאי?	[רמי בר אבא]												
אתא לקמיה דרב פפא													
ואסר ליה	[רב פפא]												
לקמיה דרב הונא													
ואסר ליה.	[רב הונא]												
האי בי כנישתא, חלופה וזבונה - שרי, אוגורה ומשכונה - אסור. מאי טעמא - בקדושתה קאי.	רבא:												
ליבני נמי, חלופינהו וזבונינהו - שרי, אוזופינהו - אסור.	[רבא]												
הני מילי - בעתיקתא, אבל בחדתא - לית לן בה.													
ואפילו למאן דאמר הזמנה מילתא היא - הני מילי כגון האורג בגד למת, אבל הכא - כטווי לאריג דמי, וליכא למאן דאמר.													
מתנה, פליגי בה רב אחא ורבינא													
אסר	חד: [רב אחא/רבינא]												
שרי.	וחד: [רב אחא/רבינא]												
מאן דאסר - בהאי תפקע קדושתה?													
ומאן דשרי: אי לאו דהוה ליה הנאה מיניה - לא הוה יהיב ליה, הדר הוה ליה מתנה כזביני.													
תשמישי מצוה - נזרקין, תשמישי קדושה - נגנזין.	תנו רבנן:												
ואלו הן תשמישי מצוה: סוכה, לולב, שופר, ציצית.													
ואלו הן תשמישי קדושה: דלוסקמי ספרים, תפילין ומזוזות, ותיק של ספר תורה, ונרתיק של תפילין ורצועותיהן.													
מריש הוה אמינא האי כורסיא תשמיש דתשמיש הוא, ושרי. כיון דחזינא דמותבי עלויה ספר תורה, אמינא: תשמיש קדושה הוא, ואסור.	רבא:												
מריש הוה אמינא האי פריסא תשמיש דתשמיש הוא, כיון דחזינא דעייפי ליה ומנחי סיפרא עלויה אמינא: תשמיש קדושה הוא, ואסור.	ואמר רבא:												
האי תיבותא דאירפט, מיעבדה תיבה זוטרת - שרי, כורסיא - אסיר.	ואמר רבא:												
האי פריסא דבלה, למיעבדיה פריסא לספרי - שרי, לחומשין - אסיר.	ואמר רבא:												
הני זבילי דחומשי, וקמטרי דספרי - תשמיש קדושה נינהו, ונגנזין.	ואמר רבא:												
פשיטא													
מהו דתימא: הני לאו לכבוד עבידן, לנטורי בעלמא עבידי, קא משמע לן.													

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההוא בי כנישתא ברומאי דהוה פתיח להווא אידרונא, דהוה מחית ביה מת, והוה בעו כהני למיעל לצלויי התם. אתו אמרו ליה לרבא												◊	כו.
דלו תיבותא, אותבוה, דהוה ליה כלי עץ העשוי לנחת, וכלי עץ העשוי לנחת - אינו מקבל טומאה, וחוצץ בפני הטומאה.	אמר להו: [רבא]											◊	כו.
והא זמנין דמטלטלי ליה כי מנח ספר תורה עלויה, והוה ליה מיטלטלא מלא וריקם	רבנן לרבא:											⚡	כו.
אי הכי לא אפשר.	[רבא]											■	כו.
מטפחות ספרים שבלו עושין אותן תכריכין למת מצוה, וזו היא גניזתן.	מר זוטרא:											■	כו.
ספר תורה שבלה גונזין אותו אצל תלמיד חכם, ואפילו שונה הלכות.	ואמר רבא:											■	כו.
ובכלי חרס, שנאמר (ירמיהו ל"ב) ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים	רב אחא בר יעקב:											■	כו.
מבי כנישתא לבי רבנן - שרי, מבי רבנן לבי כנישתא - אסיר.	רב פפי משמיה דרבא:											◊	כו.
מתני איפכא	רב פפא משמיה דרבא:											◊	כו.
כוותיה דרב פפי מסתברא	רב אחא:											■	כו.
בית הכנסת מותר לעשותו בית המדרש	דאמר רבי יהושע בן לוי:											■	כו.
שמע מינה.												■	כו.
מאי דכתיב (מלכים ב' כ"ה) וישרף את בית ה' ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלים ואת כל בית גדול שרף באש.	דרש בר קפרא:											■	כו.
בית ה' - זה בית המקדש												■	כו.
בית המלך - אלו פלטרין של מלך												■	כו.
ואת כל בתי ירושלים - כמשמען												■	כו.
ואת כל בית גדול שרף באש.												■	כו.
מקום שמגדלין בו תורה	חד: [רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי]											◊	כו.
מקום שמגדלין בו תפלה.	חד: [רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי]											◊	כו.
מאן דאמר תורה, דכתיב (ישעיהו מ"ב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.												■	כו.
ומאן דאמר תפלה דכתיב (מלכים ב' ח') ספרה נא הגדלות אשר עשה אלישע. ואלישע דעבד - ברחמי הוא דעבד.												■	כו.
תסתיים דרבי יהושע בן לוי הוא דאמר מקום שמגדלין בו תורה												■	כו.
בית הכנסת מותר לעשותו בית מדרש	דאמר רבי יהושע בן לוי:											■	כו.
שמע מינה.												■	כו.
אבל מכרו תורה לא יקחו ספרים וכו'.												■	כו.
מהו למכור ספר תורה ישן ליקח בו חדש? כיון דלא מעלי ליה - אסור, או דלמא כיון דליכא לעלווי עילוויא אחרינא - שפיר דמי?	איבעיא להו:											⚡	כו.
אבל מכרו תורה - לא יקחו ספרים.	תא שמע:											⚡	כו.
ספרים הוא דלא, הא תורה בתורה - שפיר דמי												⚡	כו.
מתניתין דיעבד, כי קא מיבעיא לן - לכתחלה.												!	כו.
גוללין ספר תורה במטפחות חומשין, וחומשין במטפחות נביאים וכתובים, אבל לא נביאים וכתובים במטפחות חומשין, ולא חומשין במטפחות ספר תורה.	תא שמע:											⚡	כו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גוללים ספר תורה במטפחות חומשין	קתני מיהת:							■	⚡	◇		כו.	
מטפחות חומשין - אין, מטפחות ספר תורה - לא.									⚡			כו.	
ולא חומשין במטפחות ספר תורה.	אימא סיפא:							■	!	◇		כו.	
הא תורה בתורה - שפיר דמי?								■	!	◇		כו.	
אלא, מהא ליכא למישמע מינה.									!			כו.	
מניחין ספר תורה על גבי תורה, ותורה על גבי חומשין וחומשין על גבי נביאים וכתובים. אבל לא נביאים וכתובים על גבי חומשין, ולא חומשין על גבי תורה.	תא שמע:							■	⚡	◇		כו.	
הנחה קאמרת? שאני הנחה דלא אפשר. דאי לא תימא הכי - מיכרך היכי כרכינן? והא קא יתיב דפא אחרביה אלא, כיון דלא אפשר - שרי, הכא נמי כיון דלא אפשר - שרי.									!	◇		כו.	
לא ימכור אדם ספר תורה ישן ליקח בו חדש.	תא שמע: דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משום רבן שמעון בן גמליאל:								■	⚡	◇	כו.	
התם משום פשיעותא, כי קאמרינן - כגון דכתיב ומנח לאיפרוקי, מאי?									!	◇		כו.	
אין מוכרין ספר תורה אלא ללמוד תורה, ולישא אשה	תא שמע דאמר רבי יוחנן משום רבי מאיר:								■	⚡	◇	כו.	
שמע מינה: תורה בתורה שפיר דמי.									⚡			כו.	
דלמא שאני תלמוד, שהתלמוד מביא לידי מעשה. אשה נמי - (ישעיהו מ"ה) לא תהו בראה לשבת יצרה, אבל תורה בתורה - לא.									!	◇		כו.	
לא ימכור אדם ספר תורה אף על פי שאינו צריך לו	תנו רבנן:										■	◇	כו.
אפילו אין לו מה יאכל ומכר ספר תורה או בתו - אינו רואה סימן ברכה לעולם.	יתר על כן אמר רבי שמעון בן גמליאל:										■	◇	כו.
וכן במותריהן.											■	◇	כו.
לא שנו אלא שמכרו והותירו, אבל גבו והותירו מותר.	רבא:										■	◇	כו.
במה דברים אמורים שלא התנו, אבל התנו - אפילו לדוכסוסיא מותר.	איתוביה אביי:								■	⚡	◇	כו.	
היכי דמי?									^	⚡		כו.	
אילימא שמכרו והותירו									!	⚡		כו.	
כי התנו מאי הוי?									⚡	⚡		כו.	
אלא שגבו והותירו									!	⚡		כו.	
טעמא - דהתנו, הא לא התנו									⚡			כו.	
לא - לעולם שמכרו והותירו									!			כו.	
והכי קאמר: במה דברים אמורים - שלא התנו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר, אבל התנו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר - אפילו לדוכסוסיא נמי מותר.									■	!		כו.	
מי שמיע לך מרב ששת מאי דוכסוסיא?	אמר ליה אביי להוא מרבנן דהוה מסדר מתניתא קמיה דרב ששת:								^			כו.	
פרשא דמתא.	אמר ליה: הכי אמר רב ששת:								!			כו.	
הלכך, האי צורבא מרבנן דשמע ליה מילתא ולא ידע פירושא - לישילה קמיה דשכיח קמיה רבנן, דלא אפשר דלא שמיע ליה מן גברא רבה.	אביי:										■	כו.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בני העיר שהלכו לעיר אחרת ופסקו עליהן צדקה - נותנין, וכשהן באין מביאין אותה עמהן, ומפרנסין בה עניי עירן	רבי יוחנן משום רבי מאיר:											כז.
בני העיר שהלכו לעיר אחרת ופסקו עליהן צדקה - נותנין, וכשהן באין מביאין אותה עמהן. ויחיד שהלך לעיר אחרת ופסקו עליו צדקה - תנתן לעניי אותה העיר.	תניא נמי הכי:											כז.
רב הונא גזר תעניתא, על לגביה רב חנה בר חנילאי וכל בני מתיא, רמו עלייהו צדקה ויהבו. כי בעו למית', אמרו ליה: נותבה לן מר, וניזול ונפרנס בה עניי מאתין												כז.
במה דברים אמורים - בשאין שם חבר עיר אבל יש שם חבר עיר - תינתן להבר עיר.	אמר להו: [רב הונא] תנינא:											כז.
וכל שכן דעניי דידי ודידכו עלי סמיכי.	[רב הונא]											כז:
אין מוכרין את של רבים ליחיד מפני שמורדין אותו ומקדושתו, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											כז:
אם כן אף לא מעיר גדולה לעיר קטנה.	אמרו לו: [רבנן]											כז:
שפיר קאמרי ליה רבנן לרבי מאיר												כז:
ורבי מאיר												כז:
מעיר גדולה לעיר קטנה - מעיקרא קדישא, השתא נמי קדישא, מרבים ליחיד - ליכא קדושה.	[רבי מאיר]											כז:
ורבנן												כז:
אי איכא למיחש - כי האי גוונא נמי איכא למיחש, משום (משלי י"ד) ברב עם הדרת מלך.	[רבנן]											כז:
אין מוכרין בית הכנסת אלא על תנאי שאם ירצו יחזירוהו, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											כז:
מוכרין אותו ממכר עולם, חוץ מארבעה דברים: למרחץ, ולבורסקי, לטבילה, ולבית המים.	חכמים:											כז:
מוכרין אותה לשם חצר, והלוקח מה שירצה יעשה.	רבי יהודה:											כז:
ולרבי מאיר היכי דיירי בה? הא הוא לה רבית												כז:
רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה	רבי יוחנן:											כז:
צד אחד ברבית - מותר.	דאמר: [רבי יהודה]											כז:
הרי שהיה נושה בחבירו מנה ועשה לו שדהו מכר, בזמן שמוכר אוכל פירות - מותר, לוקח אוכל פירות - אסור.	דתניא: [רבנן]											כז:
אפילו לוקח אוכל פירות מותר.	רבי יהודה:											כז:
מעשה בביתוס בן זונן שעשה שדהו מכר על פי רבי אלעזר בן עזריה, ולוקח אוכל פירות היה.	ואמר רבי יהודה:											כז:
משם ראייה? מוכר אוכל פירות היה, ולא לוקח.	אמרו לו: [רבנן]											כז:
מאי בינייהו?												כז:
צד אחד ברבית איכא בינייהו.												כז:
צד אחד ברבית - מותר	מר סבר: [רבי יהודה]											כז:
צד אחד ברבית - אסור.	ומר סבר: [רבנן]											כז:
דכולי עלמא צד אחד ברבית אסור, והכא רבית על מנת להחזיר איכא בינייהו.	רבא:											כז:
רבית על מנת להחזיר - מותר	מר סבר: [רבי יהודה]											כז:
אסור.	ומר סבר: [רבנן]											כז:
מוכרין אותו ממכר עולם וכו'.	חכמים:											כז:
מותר לאדם להשתין מים בתוך ארבע אמות של תפלה.	רב יהודה אמר שמואל:											כז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מגילה-בני העיר	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי קמשמע לן? תנינא	רב יוסף:												כז:
מוכרין אותה לשום חצר, ולוקח מה שירצה יעשה.	[תנינא] רבי יהודה:												כז:
ואפילו רבנו לא קאמרי אלא בית הכנסת דקביע קדושתיה, אבל ארבע אמות דלא קביע קדושתיהו - לא.													כז:
המתפלל מרחיק ארבע אמות ומשתין, והמשתין מרחיק ארבע אמות ומתפלל	תני תנא קמיה דרב נחמן:												כז:
בשלמא המשתין מרחיק ארבע אמות ומתפלל	אמר ליה: [רב נחמן]												כז:
כמה ירחיק מהן ומן הצואה - ארבע אמות	תנינא:												כז:
אלא המתפלל מרחיק ארבע אמות ומשתין למה לי? אי הכי, קדשתינה לכולהו שבילי דנהרדעא													כז:
ישהה.	תני:												כז:
בשלמא משתין ישהה כדי הילוך ארבע אמות - משום ניצוצות, אלא מתפלל ישהה כדי הילוך ארבע אמות למה לי?													כז:
שכל ארבע אמות תפלתו סדורה בפיו ורחושי מרחשן שפוותיה.	רב אשי:												כז:
זלפ"ן סימן.													כז:
במה הארכת ימים?	שאלו תלמידיו את רבי זכאי:												כז:
מימי לא השתנתי מים בתוך ארבע אמות של תפלה, ולא כניתי שם לחבירי, ולא ביטלתי קידוש היום. אמא זקינה היתה לי, פעם אחת מכרה כפה שבראשה והביאה לי קידוש היום.	אמר להם: [רבי זכאי]												כז:
כשמתה הניחה לו שלש מאות גרבי יין, כשמת הוא הניח לבניו שלשת אלפים גרבי יין.	תנא:												כז:
רב הונא הוה אסר ריתא וקאי קמיה דרב, אמר ליה: מאי האי? - אמר ליה: לא הוה לי קידושא, ומשכנתיה להמינינאי, ואתאי ביה קידושא. אמר ליה: יהא רעוא דתיטום בשיראי. כי איכלל רבה בריה, רב הונא איניש גוצא הוה, גנא אפוריא, אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושדיין מנייהו עליה, עד דאיטום בשיראי. שמע רב ואיקפד, אמר: מאי טעמא לא אמרת לי כי ברכתך וכן למר?													כז:
במה הארכת ימים?	שאלו תלמידיו את רבי אלעזר בן שמוע:												כז:
מימי לא עשיתי קפנדריא לבית הכנסת, ולא פסעתי על ראשי עם קדוש, ולא נשאתי כפי בלא ברכה.	אמר להם: [רבי אלעזר בן שמוע]												כז:
במה הארכת ימים?	שאלו תלמידיו את רבי פרידא:												כז:
מימי לא קדמני אדם לבית המדרש ולא ברכתי לפני כהן, ולא אכלתי מבהמה שלא הורמו מתנותיה.	אמר להם: [רבי פרידא]												כז:
אסור לאכול מבהמה שלא הורמו מתנותיה.	דאמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:												כה:
כל האוכל מבהמה שלא הורמו מתנותיה - כאילו אוכל טבלים.	ואמר רבי יצחק:												כה:
ולית הלכתא כוותיה.													כה:
ולא ברכתי לפני כהן	[רבי פרידא]												כה:
למימרא דמעליותא היא?													כה:
כל תלמיד חכם שמברך לפניו, אפילו כהן גדול עם הארץ - אותו תלמיד חכם חייב מיתה, שנאמר (משלי ח') כל משנאי אהבו מות. אל תקרי משנאי אלא משנאי?	והא אמר רבי יוחנן:												כה:
כי קאמר איהו - בשוין.													כה:
במה הארכת ימים?	שאלו תלמידיו את רבי נחוניא בן הקנה:												כה:
מימי לא נתכבדתי בקלון חברי, ולא עלתה על מטתי קללת חברי, וותרן בממוני הייתי.	אמר להם: [רבי נחוניא בן הקנה]												כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	
לא נתכבדתי בקלון חברי	[רבי נחוניא בן הקנה]									!		<
כי הא דרב הונא דרי מרא אכתפיה, אתא רב חנא בר חנילאי וקא דרי מיניה. אמר ליה: אי רגילת דדרית במאתך - דרי, ואי לא - אתייקורי אנא ביולותא דידך, לא ניהא לי.	[רב חנא בר חנילאי]									o		◇
ולא עלתה על מטתי קללת חברי	[רבי נחוניא בן הקנה]									!		<
כי הא דמר זוטרא, כי הוה סליק לפורייה אמר: שרי ליה לכל מאן דצערן.	[מר זוטרא]									o		◇
וותרן בממוני הייתי	[רבי נחוניא בן הקנה]									!		<
איוב וותרן בממוניה הוה, שהיה מניח פרוטה לחנוני מממוניה.	דאמר מר:									■		◇
במה הארכת ימים?	שאל רבי עקיבא את רבי נחוניא הגדול:										^	◇
אתו גוויז וקא מחו ליה. סליק יתיב ארישא דדיקלא										o		◇
רבי, אם נאמר (במדבר כ"ח) כבש למה נאמר אחד?	אמר ליה: [רבי עקיבא]									‡		◇
צורבא מדרבנן הוא, שבקוהו.	אמר להו: [רבי נחוניא הגדול]									o		◇
אחד - מיוחד שבעדרו.	אמר ליה: [רבי נחוניא הגדול]									!		◇
מימי לא קבלתי מתנות, ולא עמדתי על מדותי, וותרן בממוני הייתי.	אמר לו: [רבי נחוניא הגדול]									!		◇
לא קבלתי מתנות	[רבי נחוניא הגדול]									!		<
כי הא דרבי אלעזר, כי הוה משדרי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל, כי הוה מזמני ליה - לא הוה אזיל, אמר להו: לא ניהא לכו דאחיה? דכתיב (משלי ט"ו) שונא מתנת יחיה.	[רבי אלעזר]									o		◇
רבי זירא, כי הוה משדרי ליה מבי נשיאה - לא הוה שקיל, כי הוה מזמני ליה - אזיל, אמר: אתייקורי דמתיקרי בי.	[רבי זירא]									o		◇
ולא עמדתי על מדותי	[רבי נחוניא הגדול]									!		<
כל המעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו, שנאמר (מיכה ז') נשא עון ועבר על פשע, למי נושא עון - למי שעובר על פשע.	דאמר רבא:									!		◇
במה הארכת ימים?	שאל רבי את רבי יהושע בן קרחה:										^	◇
קצת בחיי?	אמר לו: [רבי יהושע בן קרחה]									‡		◇
רבי, תורה היא וללמוד אני צריך.	אמר לו: [רבי]									!		◇
מימי לא - נסתכלתי בדמות אדם רשע.	אמר לו: [רבי יהושע בן קרחה]									!		◇
אסור לאדם להסתכל בצלם דמות אדם רשע, שנאמר (מלכים ב' ג') לולא פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך	דאמר רבי יוחנן:									!		◇
עיניו כהות, שנאמר (בראשית כ"ז) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת, משום דאסתכל בעשו הרשע.	רבי אלעזר:									■		◇
והא גרמא ליה?										‡		◇
לעולם אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך, שהרי אבימלך קלל את שרה ונתקיים בורעה, שנאמר (בראשית כ') הנה הוא לך כסות עינים, אל תקרי כסות אלא כסיית עינים	והאמר רבי יצחק:									‡		◇
הא והא גרמא ליה.										!		◇
מהכא: (משלי י"ח) שאת פני רשע לא טוב.	רבא:									■		◇
רבי, ברכני	בשעת פטירתו אמר לו: [רבי]											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לו: יהי רצון שתגיע לחצי ימי.	אמר לו: [רבי יהושע בן קרחה]							○					כה.
ולכולהו לא?	[רבי]							‡					כה.
הבאים אחרך בהמה ירעו?	אמר לו: [רבי יהושע בן קרחה]							!					כה.
תיתי לי דלא אסתכלי בגוי	חד: [אבוה בר איהו/מנימן בר איהו]							■					כה.
תיתי לי דלא עבדי שותפות בהדי גוי.	וחד: [אבוה בר איהו/מנימן בר איהו]							■					כה.
במה הארכת ימים?	שאלו תלמידיו את רבי זירא:											^	כה.
מימי לא הקפדתי בתוך ביתי, ולא צעדתי בפני מי שגדול ממני, ולא הרהרתי במבואות המטונפות, ולא הלכתי ארבע אמות בלא תורה ובלא תפילין, ולא ישנתי בבית המדרש לא שינת קבע ולא שינת עראי, ולא ששתי בתקלת חבירי, ולא קראתי לחבירי בחכינתו, ואמרי לה: בחכינתו.	אמר להם: [רבי זירא]											!	כה.
בית הכנסת שחרב אין מספידין בתוכו, ואין מפשילין בתוכו חבלים, ואין פורשין לתוכו מצודות, ואין שוטחין על גג פירות, ואין עושין אותו קפנדריא, שנאמר (ויקרא כ"ו) והשמותי את מקדשיכם - קדושתן אף כשהן שוממין.	ועוד אמר רבי יהודה:												כה.
עלו בו עשבים - לא יתלוש, מפני עגמת נפש.													כה.
בתי כנסיות אין נוהגין בהן קלות ראש: אין אוכלין בהן, ואין שותין בהן, ואין ניאותין בהם, ואין מטיילין בהם, ואין נכנסין בהן בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים, ואין מספידין בהן הספד של יחיד. אבל קורין בהן, ושונין בהן, ומספידין בהם הספד של רבים.	תנו רבנן: [ת"ק]												כה.
אימתי - בישובן, אבל בחורבנן - מניחין אותן ועולין בהן עשבים, ולא יתלוש מפני עגמת נפש.	רבי יהודה:												כה:
עשבים - מאן דכר שמייהו?								‡					כה:
חסורי מיחסרא והכי קתני: ומכבדין אותן, ומרביצין אותן כדי שלא יעלו בהן עשבים.	רבי יהודה:												כה:
אימתי - בישובן, אבל בחורבנן - מניחין אותן לעלות. עלו בהן עשבים - לא יתלוש, מפני עגמת נפש.	רבי אסי:												כה:
בתי כנסיות שבבבל על תנאי הן עשויון, ואף על פי כן אין נוהגין בהן קלות ראש. ומאי ניהו - חשבונות.	רבי אסי:												כה:
בית הכנסת שמחשבין בו חשבונות - מלינין בו את המת.													כה:
מלינין סלקא דעתך? לא סגי דלאו הכי?								‡					כה:
אלא: לסוף שילינו בו מת מצוה.													כה:
ואין ניאותין בהן.													כה:
חכמים ותלמידיהם מותרין.	רבא:												כה:
מאי בי רבנן - ביתא דרבנן.	דאמר רבי יהושע בן לוי:												כה:
ואין נכנסין בהן בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים.													כה:
כי הא דרבינא ורב אדא בר מתנה הוו קיימי ושאלו שאילתא מרבא, אתא זילהא דמיטרא. עיילי לבי כנישתא. אמרי: האי דעיילינן לבי כנישתא - לאו משום מיטרא, אלא משום דשמעתא בעא צילותא כיומא דאסתנא.								○					כה:
אי צורבא מרבנן הוא - לימא הלכתא, ואי תנא הוא - לימא מתניתא, ואי קרא הוא, לימא פסוקא. ואי לא - לימא ליה לינוקא: אימא לי פסוקך. אי נמי, גישהי פורתא וניקום.	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:							‡					כה:
ומספידין בהן הספד של רבים.	אמר ליה: [רב אשי]							!					כה:
היכי דמי הספידא דרבים?												^	כה:
כגון הספידא דקאי ביה רב ששת	מחוי רב חסדא:												כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כגון הספידא דקאי ביה רב חסדא.	מחוי רב ששת:												!	
רפרם אספדה לכלתיה בבי כנישתא, אמר: משום יקרא דידי ודמיתא אתו כוליה עלמא.	[רפרם]												o	
רבי זירא ספדיה להווא מרבנן בבי כנישתא, אמר: אי משום יקרא דידי, אי משום יקרא דמיתא, אתו כולי עלמא.	[רבי זירא]												o	
ריש לקיש ספדיה להווא צורבא מרבנן דשכיח בארעא דישראל, דהוי תני הלכתא בעשרים וארבע שורתא, אמר: ווי, חסרא ארעא דישראל גברא רבה.	[ריש לקיש]												o	◇
ההוא דהוי תני הלכתא סיפרא וספרי ותוספתא, ושכיב. אתו ואמרו ליה לרב נחמן: ליספדיה מך													o	◇
היכי נספדיה? הי צנא דמלי סיפרי דחסך	אמר: [רב נחמן]												o	◇
תא חזי מה בין תקיפי דארעא דישראל להסידי דבבל.													■	◇
ודאשתמש בתגא חלף	תנן התם:												■	◇
זה המשתמש במי ששונה הלכות	תני ריש לקיש:												■	◇
לשתמש איניש במאן דתני ארבעה ולא לשתמש במאן דתני ארבעה.	ואמר עולא:												■	◇
כי הא דריש לקיש הוה אזיל באורחא, מטא עורקמא דמיא, אתא ההוא גברא ארכביה אכתפיה, וקא מעבר ליה. אמר ליה: קרית? - אמר ליה: קרינא. - תנית? - תנינא ארבעה סידרי משנה. - אמר ליה: פסלת לך ארבעה טורי, וטענת בר לקיש אכתפך? שדי בר לקישא במיא - אמר ליה: ניהא לי דאשמעין למר. - אי הכי גמור מיני הא מלתא	[ריש לקיש]												o	◇
בנות ישראל הן החמירו על עצמן, שאפילו רואות טיפת דם כחדלל יושבות עליו שבעה נקיים.	דאמר רבי זירא:												■	o
כל השונה הלכות מובטח לו שהוא בן עולם הבא, שנאמר (חבקוק ג) הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.	תנא דבי אליהו:												■	◇
מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת הכלה.	תנו רבנן:												■	◇
אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אילעאי שהיה מבטל תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת הכלה.	[רבי יהודה ברבי אילעאי]												o	◇
במה דברים אמורים - בשאין שם כל צורכו, אבל יש שם כל צורכו - אין מבטלין.													■	◇
וכמה כל צורכו?													^	◇
תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי שיפורי.	רב שמואל בר אינא משמיה דרב:												!	◇
תריסר אלפי גברי, ומיניהו שיתא אלפי שיפורי.	ואמרי לה:												!	◇
כגון דחייצי גברי מאבולא עד סיכרא.	עולא:												!	◇
כנתנתה כך נטילתה. מה נתינתה בששים ריבוא - אף נטילתה בששים ריבוא. הני מילי - למאן דקרי ותני, אבל למאן דמתני - לית ליה שיעורא.	רב ששת:												!	◇
בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא. שבכל מקום שגלו - שכינה עמהן. גלו למצרים - שכינה עמהן, שנאמר: (שמואל א' ב) הנגלה נגליתי לבית אביך בהיותם במצרים וגו', גלו לבבל - שכינה עמהן, שנאמר: (ישעיהו מ"ג) למענכם שלחתי בבלה. ואף כשהן עתידין ליגאל שכינה עמהן, שנאמר: (דברים ל') ושב ה' אלהיך את שבותך, והשיב לא נאמר אלא ושב, מלמד שהקדוש ברוך הוא שב עמהן מבין הגלויות.	תניא, רבי שמעון בן יוחי:												■	◇
בבבל היכא?													^	◇
בבי כנישתא דהוצל, ובבי כנישתא דשף ויטיב בנהרדעא. ולא תימא הכא והכא, אלא: זמנין הכא, וזמנין הכא.	אביי:												!	◇
תיתי לי, דכי מרחזיקנא פרסה - עיילנא ומצלינא התם.	אביי:												o	◇
אבוה דשמואל ולוי הוו יתבי בכנישתא דשף ויטיב בנהרדעא, אתיא שכינה, שמעו קול ריגשא. קמו ונפקו	[אבוה דשמואל ולוי]												o	◇
רב ששת הוה יתיב בבי כנישתא דשף ויטיב בנהרדעא, אתיא שכינה ולא נפק. אתו מלאכי השרת וקא מבעתו ליה, אמר לפניו: רבונו של עולם עלוב ושאינו עלוב מי נדחה מפני מי? - אמר להו: שבקוהו.	[רב ששת]												o	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א			
(יחזקאל י"א) ואהי להם למקדש מעט, אמר רבי יצחק: אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל.	[רבי יצחק]										■	◇	כט.
זה בית רבינו שבבבל.	רבי אלעזר:										■	◇	כט.
מאי דכתיב (תהלים ז) ה' מעון אתה היית לנו - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות.	דרש רבא:										■	◇	כט.
מריש הואי גריסנא בביתא ומצלינא בבי כנשתא, כיון דשמעית להא דקאמר דוד (תהלים כ"ז) ה' אהבתי מעון ביתך, - הואי גריסנא בבי כנישתא.	אביי:										■	◇	כט.
עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל, שנאמר (ירמיהו מ"ו) כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא, והלא דברים קל וחומר: ומה תבור וכרמל שלא באו אלא לפי שעה ללמוד תורה - נקבעים בארץ ישראל, בתי כנסיות ובתי מדרשות שקורין ומרביצין בהן תורה - על אחת כמה וכמה.	תניא, רבי אלעזר הקפר:										■	◇	כט.
מאי דכתיב (תהלים ס"ח) למה תרצדון הרים גבננים, יצתה בת קול ואמרה להם: למה תרצו דין עם סיני? כולכם בעלי מומים אתם אצל סיני. כתיב הכא גבנונים וכתיב התם (ויקרא כ"א) או גבן או דק	דרש בר קפרא:										■	◇	כט.
שמע מינה האי מאן דיהיר - בעל מום הוא.	רב אשי:										■		כט.
איין עושיין אותו קפנדריא.											■	<	כט.
מאי קפנדריא?											^		כט.
קפנדריא כשמה.	רבא:										!		כט.
מאי כשמה?											^		כט.
כמאן דאמר: אדמקיפנא אדרי איעול בהא.											!	◇	כט.
אם היה שביל מעיקרא - מותר.	רבי אבהו:										■	◇	כט.
הנכנס על מנת שלא לעשות קפנדריא - מותר לעשותו קפנדריא.	רב נחמן בר יצחק:										■	◇	כט.
הנכנס לבית הכנסת להתפלל מותר לעשותו קפנדריא, שנאמר (יחזקאל מ"ו) ובבוא עם הארץ לפני ה' במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב.	רבי חלבו אמר רב הונא:										■	◇	כט.
עלר בו עשבים לא יתלוש מפני עגמת נפש.											■	<	כט.
אינו תולש ומאכיל, אבל תולש ומניח	והתניא:										⚡		כט.
כי תנן נמי מתניתין - תולש ומאכיל תנן.											■		כט.
בית הקברות אין נוהגין בהן קלות ראש: אין מרעין בהן בהמה, ואין מוליכין בהן אמת המים, ואין מלקטין בהן עשבים, ואם ליקט - שורפן במקומן מפני כבוד מתים.	תנו רבנן:										■	◇	כט.
אהייא?											^	◇	כט.
אילימא אסיפא											!		כט.
כיון ששורפן במקומן מאי כבוד מתים איכא?											⚡		כט.
אלא ארישא.											!	◇	כט.
ראש חדש אדר שחל להיות בשבת - קורין בפרשת שקלים, חל להיות בתוך השבת - מקדימין לשעבר, ומפסיקין לשבת אחרת, בשניה זכור, בשלישית פרה אדומה, ברביעית החדש הזה לכם, בחמישית חזרין לכסדרן.											■	■	כט.
לכל מפסיקין, בראשי חדשים, בחנוכה, ובפורים, בתעניות, ובמעמדות, וביום הכיפורים.											■		כט.
באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים.	תנן התם:										■		כט.
בשלמא על הכלאים - דזמן זריעה היא, אלא על השקלים מנלן?											⚡		כט:
דאמר קרא (במדבר כ"ח) זאת עלת חדש בחדשו, אמרה תורה: חדש והבא קרבן מתרומה חדשה. וכיון דבניסן בעי אקרובי מתרומה חדשה, קדמינן וקרינן באחד באדר, כי היכי דליתו שקלים למקדש.	רבי טבי אמר רבי יאשיה:										!	◇	כט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כמאן - דלא כרבן שמעון בן גמליאל. דאי רבן שמעון בן גמליאל האמר: שתי שבתות								ז				כט:
שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום	דתניא: [ת"ק]							ז				כט:
שתי שבתות.	רבן שמעון בן גמליאל:							ז				כט:
אפילו תימא רבן שמעון בן גמליאל								!				כט:
בחמשה עשר בו שולחנות יושבין במדינה, ובעשרים וחמשה יושבין במקדש	כיון דאמר מר:							!				כט:
משום שולחנות קדמינן וקרנינן.								!				כט:
מאי פרשת שקלים?									^			כט:
(במדבר כ"ח) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי	רב:							!				כט:
(שמות ל) כי תשא.	שמואל:							!				כט:
בשלמא למאן דאמר כי תשא - היינו דקרי לה פרשת שקלים, דכתיב בה שקלים. אלא למאן דאמר את קרבני לחמי, הכא מידי שקלים כתיבי התם?								ז				כט:
אין, טעמא מאי - כדרבי טבי.								!				כט:
בשלמא למאן דאמר צו את בני ישראל - משום דכתיבי קרבנות התם, כדרבי טבי. אלא למאן דאמר כי תשא, קרבנות מי כתיבי? שקלים לאדנים כתיבי:								ז				כט:
שלוש תרומות הן, של מזבח למזבח, ושל אדנים לאדנים, ושל בדק הבית לבדק הבית.	כדתני רב יוסף:							!				כט:
בשלמא למאן דאמר כי תשא היינו דשני האי ראש חדש משאר ראשי חדשים, אלא למאן דאמר צו את קרבני מאי שני?								ז				כט:
שני, דאילו ראשי חדשים - קרו שיתא בעניינא דיומא, וחד בדראש חודש. ואילו האיידנא כולהו בדראש חודש.								!				כט:
הניחא למאן דאמר לסדר פרשיות הוא חזור, אלא למאן דאמר לסדר הפטרות הוא חזור, ופרשתא דיומא קרינן, מאי שני?								ז				כט:
שני, דאילו ראשי חדשים קרו שיתא בעניינא דיומא, וחד קרי בדראש חודש, ואילו האיידנא קרו תלתא בעניינא דיומא וארבעה קרו בדראש חודש.								!				כט:
ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים, ומפטירין ביהודע הכהן.	מיתבי:							ז				כט:
בשלמא למאן דאמר כי תשא - היינו דמפטירין ביהודע הכהן, דדמי ליה, דכתיב (מלכים ב' יב) כסף נפשות ערכו, אלא למאן דאמר את קרבני לחמי, מי דמי?								ז				כט:
דמי, כדרבי טבי.								!				כט:
חל להיות בפרשה הסמוכה לה, בין מלפניה בין מלאחריה - קורין אותה, וכופלין אותה.	מיתבי:							ז				כט:
בשלמא למאן דאמר כי תשא - היינו דמתרמי בההוא זימנא, אלא למאן דאמר צו את קרבני, מי מתרמי בההוא זימנא?								ז				כט:
אין, לבני מערבא דמסקי לדאורייתא בתלת שנין.								!				כט:
ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטירין ביהודע הכהן.	תניא כוותיה דשמואל:							■				כט:
ראש חודש אדר שחל להיות בשבת מוציאין שלש תורות וקורין בהן, אחד בעניינא של יום, ואחד בשל ראש חודש, ואחד בכי תשא.	רבי יצחק נפחא:											כט:
ראש חודש שבת שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות וקורין בהן: אחד בעניינא של יום, ואחד בדראש חודש, ואחד בחנוכה.	ואמר רבי יצחק נפחא:											כט:
וצריכא: דאי איתמר בהא - בהא קאמר רבי יצחק, אבל בהך - כרב סבירא ליה, דאמר פרשת שקלים את קרבני לחמי, ובשתי תורות סגי, קמשמע לן.												כט:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ	כט:
ולימא הא ולא בעיא הך											⚡	כט:
חדא מכלל חברתה איתמר.											!	כט:
ראש חדש טבת שחל להיות בחול, אמר רבי יצחק נפחא: קרו תלתא בראש חדש אחד בחנוכה.	איתמר: [רבי יצחק נפחא]										♦ ■	כט:
קרו תלתא בחנוכה אחד בראש חודש.	רב דימי דמן חיפא:										♦ ■	כט:
כוותיה דרבי יצחק נפחא מסתברא, דתדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם.	רבי מני:										■	כט:
כוותיה דרב דימי מסתברא, מי גרם לרביעי שיבא - ראש חדש, הלכך רביעי בראש חדש בעי מיקרי.	רבי אבין:										■	כט:
מאי הוי עלה?											^	כט:
אין משגיחין בראש חודש.	רב יוסף										!	כט:
אין משגיחין בחנוכה.	רבה:										!	כט:
והלכתא: אין משגיחין בחנוכה, וראש חודש עיקר.											■	כט: